

عنوان مقاله:

جایگاه امر به معروف و نهی از منکر در مردم سالاری دینی از منظر قرآن و روایات

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم زارع شاهمرس - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و حدیث، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر یکی از فروع دین اسلام، و از ضرورت های اجتناب ناپذیر حیات اجتماعی است. این اصل بر حوزه های مختلف زندگی فردی و اجتماعی انسان تاثیرگذار است و یکی از این حوزه ها، عرصه ی اجتماعی- سیاسی است که نمودبارز آن، نظام مردم سالاری دینی می باشد. حال مساله ای که در این زمینه مطرح میشود این است که امر به معروف و نهی از منکر در نظام مردم سالاری دینی از چه جایگاهی برخوردار است. با توجه با آموزه های غنی و سرشار دین اسلام پیرامون اینمساله، در این تحقیق تلاش شده است با روش توصیفی- تحلیلی، و بررسی محتوایی آیات قرآن کریم و روایات اهل بیت علیهمالسلام این مساله مورد تبیین قرار گیرد. براساس یافته های تحقیق، در آموزه های اسلامی امر به معروف و نهی از منکر در نظاممردم سالاری که از چهار نقش مهم و محوری برخوردار است که عبارتند از: نقش امر به معروف و نهی از منکر در نظارت مردمبر حکومت، نقش امر به معروف و نهی از منکر در گسترش مشارکت مردمی، نقش امر به معروف و نهی از منکر در تقویتبیش عمومی و نقش امر به معروف و نهی از منکر در وحدت و همبستگی اجتماعی. شایان ذکر است که به جز موارد مزبور، کارکردهای دیگری نیز برای امر به معروف و نهی از منکر در نظام مردم سالاری دینی قابل فرض می باشد، اما در حقیقت سایرکارکردها، از این کارکردهای چهارگانه نشات می گیرد یا به آنها متکی می باشد.

کلمات کلیدی:

امربه معروف و نهی از منکر، مردم سالاری دینی، حکومت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778337>

